

Обележена 107. годишњица ослобођења Шапца у Првом светском рату

Његово Преосвештенство Епископ шабачки г. Јеротеј је служио 2. новембра 2025. године у порти Саборне цркве у Шапцу, код Споменика палим Шапчанима у ратовима од 1912. до 1918. године, помен свим жртвама Првог светског рата.

Помену су присуствовали г. Александар Пајић, градоначелник Шапца; г. Саша Максимовић, начелник Мачванског управног округа; представници јавних, културних и просветних институција града Шапца, као и свештенство, вероучитељи и верни народ Шапца. Након помена, присутнима се обратио епископ Јеротеј, а у наставку дана, у склопу обележавања годишњице ослобођења Шапца у Првом светском рату, епископ Јеротеј је присуствовао отварању изложбе о Великом рату у Међуопштинском историјском архиву у Шапцу.

Слово епископа Јеротеја

Поштовани господине градоначелниче града Шапца, господине начелниче Мачванског управног округа, уважени представници градских власти, културних и просветних институција овога града, часни оци и вероучитељи,

браћо и сестре, драги Шапчани!

Радујем се што смо се, добра ради, опет овде сабрали да заједно молитвено поменемо наше предке који су нам донели слободу. И наши преци су се, исто тако, окупљали и били јединствени у чињењу добра, сабирали се љубави ради, и то ради оне љубави од које, по речима Господњим, нико нема веће, да ко живот свој положи за пријатеље своје. Тако је, дакле, сам Господ и Спаситељ наш Исус Христос описао наше претке. А то што се ми – њихови суграђани, њихови телесни и духовни наследници – окупљамо ради молитвеног сећања и прослављања њихове жртве за слободу нашег вољеног Шапца, знак је да и ми, у нашим животима, опредмеђујемо речи Господње да где су два или три сабрана у име моје, онде сам и ја међу њима. Због тога знамо, браћо и сестре, да је сам Господ наш Исус Христос данас међу нама, и да чинимо једно благословено дело – прослављамо слободу која нам је, на данашњи дан, завештана пре 107 година. Молитвено помињући наше страдалнике и ослободиоце сећамо се и поколења која су за њима дошла и у слободи чувала шабачке шорове – у њима живела, молила се, радила и градила, учила, рађала се и волела, бавила спортом и културом – и тако прослављала наш град, чувајући успомену на те див-јунаке.

Стојте, дакле, у слободи којом нас Христос ослободи, и не дајте се опет у јарам ропства ухватити, учи нас, и у исто време опомиње апостол Павле. И данас, када наш град и даље расте и развија се, са пажњом треба да послушајемо ове апостолове речи како не бисмо били ухваћени, или, чак, сами себе упрегли у јарам ропства. Неслобода и ропство могу бити двоструки. С једне стране физички – када нам је ограничено кретање, ограничена људска и национална права; али с друге и духовни – када сами себе поробљавамо прихватајући туђи етос, туђински начин живота, туђинске вредности. И уколико се ухватимо у такво ропство, напослетку престајемо да будемо оно што јесмо, постајемо неко други, заправо престајемо да постојимо као древни хришћански и културни народ. У данашње време, посебно млади нараштаји, треба да са великим опрезом и мудрошћу послушају и бирају идеје и вредности које им се нуде и да се, у случају када нису сигурни шта је добро за њих али и за поколења која их следе, увек осврну назад у прошлост и подсети својих предака и њихове жртве поднесене за слободу будућих нараштаја.

Данас, иако живимо у слободи, макар у онаквој у каквој живе и други народи у Европи, осећамо тескобу због различитих опасности које се надвијају над нашим градом и државом, али и над читавом Европом, па и светом. Многа су

и различита искушења – од технолошког ропства до постепеног укидања новца, манипулација људском свешћу и савешћу, укидања слободе избора где уместо човека избор врше компјутерски алгоритми, робота који нас остављају без посла и плата. Све су то потенцијалне опасности па до оне крајње – самоуништења света и људске врсте у нуклеарном рату – рату свих ратова. Али, уместо да се плашимо будућности, будимо и ми храбри, попут наших предака који су имали саможртвену љубав, знајући да је Божја љубав, за овај свет и за свакога од нас, неизмерна и да Бог тако заволе свет да је Сина свога Јединороднога дао, да сваки који верује у њега не погине, него да има живот вечни.

Стога, чувајмо у срцу успомену на наше ослободиоце, наше свете претке и угледајмо се на њих, негујући међусобно јединство, братску љубав и солидарност. У часовима недоумица, мањих и већих искушења и претњи, помолимо се Светоме Сави и Светом Кнезу Лазару косовском да нас заступе пред престолом Творца, како би нас Благ и Божји Бог сачувао од заблуда и међусобних омраза да не паднемо у јарам ропства. Амин.

``

spc.rs